

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/101/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111011097
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7111011097.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci proti obžalovanému V. P. a spol. pre zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T/41/2011 zo dňa 3. 7. 2012 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 18. februára 2013 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obom obžalovaným.

Obžalovanému V. P., nar. XX. 7. XXXX v J., trvale bytom J. - U., prechodne bytom J., H. 15, bez pracovného pomeru
u k l a d á

podľa § 188 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zák., § 51 ods. 2 Tr. zák. súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 5 (piatich) rokov a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 0T/33/11 zo dňa 31. 3. 2011, ktorým mu bol uložený podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému Q. U., nar. XX. XX. XXXX v J., trvale bytom J., J. 1, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Košice
u k l a d á

podľa § 188 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (piatich) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmiennečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 0T/61/2010 zo dňa 20. 5. 2010, ktorým mu bol uložený podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmiennečne so zaradením do ústavu

na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

- výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn.

7T/40/2011 zo dňa 3. 8. 2011, ktorým mu bol uložený podľa § 188 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4, § 41 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 7 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 3T/41/2011 zo dňa 3. 7. 2012 uznal obžalovaných V. P. a Q. U. vinnými zo zločinu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák. pre skutok, že

v Košiciach na Staničnom námestí pred herňou Bianka dňa 16. decembra 2009 v čase okolo 02.35 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode lúpežne prepadli poškodeného N. R. spoločne s tretím doposiaľ nestotožneným páchatelom a to tak, že potom, čo ho vylákali z herne, obžalovaný P. ho chytil okolo pliec a obžalovaný Q. U. mu povedal, že prečo robí frajera a najmenej dvaja z útočníkov ho začali spoločne biť po celom tele tak, že ho udierali päťami a najmenej jedenkrát kopli, pričom poškodený N. R. si chránil tvár a pritom mu jeden z útočníkov vytiahol peňaženku s osobnými dokladmi a hotovosťou najmenej 300 eur, následne zovretie uvoľnili, kedy sa poškodenému podarilo ujsť, čím mu spôsobili zranenia a to zlomeninu nosových kostí s posunom kostných úlomkov, mnohopočetné pomliaždenie ľavej strany tváre a viacpočetné pomliaždenie ľavej temennej spánkovej oblasti hlavy s dobou liečenia do 42 dní a práceneschopnosti do 21 dní v bodovom ohodnotení 50 bodov, t. j. 723,03 eur a odcudzením peňaženky s peniazmi škodu vo výške najmenej 300 eur.

Súd im za to uložil :

obžalovanému V. P. podľa § 188 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 4 mesiace nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. za účelom výkonu trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 0T/33/2011 zo dňa 31. 3. 2011, ktorým mu bol uložený podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 1 roka, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému Q. U. podľa § 188 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. za účelom výkonu trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 0T/61/2010 zo dňa 20. 5. 2010, ktorým mu bol uložený podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

- výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn.

7T/40/2011 zo dňa 3. 8. 2011, ktorým mu bol uložený podľa § 188 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4, § 41 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 7 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaným uložil povinnosť, aby poškodenému N. R., nar. XX. 3. XXXX, bytom D. 59 spoločne a nerozdielne nahradil spôsobenú škodu vo výške 723,03 eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. ho so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianskosúdne konanie.

Proti tomuto rozsudku zahlásili odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaní V. P. a Q. U..

Obžalovaný V. P. prostredníctvom svojej obhajkyne v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že podľa jeho názoru sú zásadné pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov a má za to, že súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Z výpovede poškodeného podľa názoru obhajoby nie je možné ustáliť ani priebeh skutku a ani tú podstatnú okolnosť, ktorá tvorí pojmový znak skutkovej podstaty trestného činu lúpeže, teda, že násilie voči poškodenému bolo použité v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Pokiaľ ide o záver súdu o tom, že obvinení sa usvedčili navzájom, nie je možné akceptovať taký postup súdu, keď z výpovedí obvinených vytrhne tú časť, ktorá sa hodí pre usvedčenie jedného z obvinených a ďalšie považuje za nevierohodné, keďže sa nimi obvinení bránia. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a oslobodil ho spod obžaloby.

Obžalovaný Q. U. prostredníctvom svojho obhajcu v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne a v rozpore so zisteným skutkovým stavom. Prvostupňový súd dôsledne nepostupoval pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania v zmysle zásad trestného konania, najmä v zmysle § 2 ods. 10, 12 Tr. por. Vo svojich výpovediach priznal, že zobral poškodenému peňaženku potom, čo videl, ako poškodeného vonku pred barom napadol jemu neznámy muž, avšak spáchanie zločinu lúpeže tak, ako je to uvedené v upravenom výroku napadnutého rozsudku popiera. Podrobne poukazuje na výpovede obžalovaných a poškodeného a má zato, že v rámci vykonaného dokazovania neboli vzájomné rozpory v ich výpovediach odstránené. Napriek neodstráneným rozporom vo výpovediach samotných obžalovaných, ako aj poškodeného bez akýchkoľvek pochybností súd uznal obžalovaného Q. U. vinným zo spáchania skutku lúpeže a podľa jeho názoru v prípade neodstránenia rozporov mal postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“, t. j. v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, alternatívne aby zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na nové rozhodnutie.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného V. P..

Obhajkyňa obžalovaného V. P. na verejnom zasadnutí krajského súdu sa v celom rozsahu pridriavala písomného odvolania a aj petitu a dodala, že podľa jej názoru nebola preukázaná ani subjektívna, ani objektívna stránka trestného činu a preto nie je možné akceptovať taký postup súdu, keď z výpovedí obvinených „vytrhne“ tú časť, ktorá sa hodí pre usvedčenie obžalovaného a ďalšie považuje za nevierohodné. Zároveň poukázala na nález Ústavného súdu SR uverejnený v zierke č. 428/2012 vo vzťahu k tzv. asperačnej zásade a navrhla rozhodnúť v zmysle písomne podaného odvolania.

Obhajca obžalovaného Q. U. v svojom záverečnom návrhu zotrval na svojom písomne podanom odvolaní a dodal, že orgány prípravného konania nevykonali dôkaz, ktorý oni navrhovali a to dôkaz zaobstarajúci prepis tzv. kamerového systému. Navrhol, aby odvolací súd buď sám obžalovaného oslobodil alebo zrušil vec podľa písomného návrhu.

Krajská prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť. Napadnutý rozsudok je podľa jej názoru správny a zákonný vo všetkých výrokoch, pretože okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy svedčiace v prospech, ako aj v neprospech obžalovaných.

Obžalovaný Q. U. zotrval na svojom odvolaní a pripojil sa k záverečnému návrhu svojho obhajcu.

Na podklade takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k nasledovným záverom.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, tieto dôkazy vyhodnotil

v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a vo vzťahu k výroku o vine dospel k správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je zároveň dostatočne zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných, ktorej podstatu tvoria dôvody podaného odvolania.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku a nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaní sa dopustili konania tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Okresný súd odôvodnil napadnuté rozhodnutie zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, obsažne a kvalifikovane uviedol dôvody, ktoré ho k rozhodnutiu viedli. Krajský súd sa preto s rozhodnutím okresného súdu vo vzťahu k výroku o vine v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na jeho odôvodnenie, ako na správne a zákonné poukazuje.

Na základe dokazovania vykonaného pred okresným súdom sa tak krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaní V. P. a Q. U. svojím konaním naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák. po stránke objektívnej v tom, že proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a po stránke subjektívnej v tom, že konania sa dopustili v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Tr. zák., pretože svojím konaním chceli porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, teda slobodu a ľudskú dôstojnosť.

Veľmi podrobne sa okresný súd vo vzťahu k výroku o treste zaoberal aj osobami oboch obžalovaných a ich predchádzajúcim životom. Dôvodom, pre ktorý krajský súd zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a sám rozsudkom rozhodol v podstate na podklade dokazovania vykonaného pred okresným súdom bola nová relevantná skutočnosť, na ktorú správne a kvalifikovane poukázala obhajoba obžalovaných a to nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL.ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012 (uverejnený 21. 12. 2012, zák. č. 428/2012 Z. z.). Citovaným nálezom Ústavného súdu SR bola zrušená veta za bodkočiarkou v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorou sa prikazovalo súdu pri ukladaní trestu podľa asperačnej zásady trest uložiť nad jednu polovicu trestnej sadzby odňatia slobody určenej podľa prvej vety § 41 ods. 2 Tr. zák.

Pokiaľ ide o osoby obžalovaných, okresný súd správne zistil a uviedol, že trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. OT/61/2010 zo dňa 20. 5. 2010, právoplatným taktiež 20. 5. 2010 bol obžalovanému Q. U. uložený pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Z odpisu registra trestov zároveň vyplýva, že naposledy bol menovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 7T/40/2011 zo dňa 3. 8. 2011, právoplatným taktiež 3. 8. 2011 pre trestný čin lúpeže podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný V. Czibák bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. OT/33/2011 zo dňa 31. 3. 2011, právoplatným taktiež 31. 3. 2011 pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka, teda do 31. 3. 2012. Z odpisu registra trestov je ďalej zrejmé, že menovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 4T/76/2011 zo dňa 30. 4. 2012 pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z charakteristík z ÚVV a ÚVTOS Košice vyplýva, že obaja obžalovaní sú hodnotení pozitívne, úlohy a nariadenia plnia, dodržiavajú režim a nedopúšťajú sa nedovolenej činnosti.

Krajský súd pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, protiprávnosť konania obžalovaných, ich pomery a v neposlednom rade aj na možnosti ich nápravy.

Keďže obaja obžalovaní sa skutku dopustil skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený, resp. doručený odsudzujúci rozsudok, resp. trestný rozkaz za iný trestný čin (obžalovaný U. - trestný rozkaz OS Košice II sp. zn. OT/61/2010 zo dňa 20. 5. 2010, rozsudok OS Košice I sp. zn. 7T/40/2011 zo dňa 3. 8. 2011, obžalovaný P. - trestný rozkaz OS Košice II sp. zn. OT/33/2011 zo dňa 31. 3. 2011), krajský súd v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovaným súhrnný trest. Zároveň, keďže obaja obžalovaní sa dopustili viacerých trestných činov, pričom predmetný skutok je zločinom, s poukazom na ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. aplikoval asperačnú zásadu a zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Vzhľadom na už vyššie citovaný nález Ústavného súdu SR však trest neukladal nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby.

Tresty uložené vo výrokovej časti tohto rozsudku po zvážení všetkých okolností prípadu a dôslednom zhodnotení osôb oboch obžalovaných považuje krajský súd za potrebné a nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu a za tresty zohľadňujúce všetky kritériá tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Obžalovanému Q. U. krajský súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov s tým, že podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a to aj napriek skutočnosti, že obžalovaný U. nebol pred spáchaním žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na jeho agresívne správanie, kriminálnu minulosť a opakované odsúdenie za obdobný trestný čin, však aj krajský súd považoval toto zaradenie za nevyhnutné a potrebné, nakoľko aj podľa názoru krajského súdu v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená.

Zrušením výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a následne aj rozhodnutím priamo na verejnom zasadnutí v odvolacom konaní krajský súd zároveň napravil pochybenie okresného súdu spočívajúce v nesprávnom použití ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. vo vzťahu k obom obžalovaným, ktorého použitiu zároveň nezodpovedalo ani odôvodnenie príslušnej časti napadnutého rozsudku.

Vykonanému dokazovaniu a zákonu zodpovedá aj výrok napadnutého rozsudku o náhrade spôsobenej škody, resp. tiež o odkázaní poškodenej strany so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

To boli dôvody, pre ktoré rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.